

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 21-285/AL/MN

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem Leeuwarden van 10 januari 2022 in de zaak 21-285AL/MN naar aanleiding van de klacht van:

klager over verweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE 1.1 Bij brief van 30 april 2020, door de deken ontvangen op 4 mei 2020, heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Midden-Nederland (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerder. 1.2 Op 23 maart 2021 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk Z 1152445/MV/SD van de deken ontvangen. 1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 15 november 2021. Daarbij waren klager en verweerder aanwezig. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt. 1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 9.

2 FEITEN 2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten. 2.2 De klacht betreft het optreden van verweerder in zijn hoedanigheid van advocaat van klager in een familiezaak, waarin verweerder nadat de echtscheiding was uitgesproken is ingeschakeld. De ex-partner van klager werd tijdens de bemoeienis van verweerder door mr. B bijgestaan. 2.3 Bij vonnis in kort geding van 27 juni 2018 is klager veroordeeld om alle aanwijzingen die de in het vonnis genoemde makelaar in verband met de verkoop van de voormalige echtelijke woning zou geven op te volgen en om zich zonder voorbehoud aan de vaststellingsovereenkomst van 7 mei 2018 te houden, met veroordeling tot betaling van een dwangsom bij niet-nakoming van het vonnis. 2.4 Op 26 november 2018 is klager door het Juridisch Loket naar verweerder verwezen met als omschrijving van het juridisch probleem (hierna: procedure a)):

“Ex-partner heeft beslag laten leggen op o.a. inkomen van klant. Klant meent dat sprake is van onrechtmatig beslag, er dreigt ook een faillissement. Klant wil met bijstand van een voorkeursadvocaat een kort geding procedure starten i.v.m. het opgelegde beslag.”

Voor deze zaak heeft verweerder op zijn naam een toevoeging aangevraagd. Bij beslissing van 10 januari 2019 heeft de Raad voor Rechtsbijstand deze toevoeging verleend.

2.5 Bij vonnis in kort geding van 27 mei 2019 heeft de voorzieningenrechter aan de ex-partner van klager vervangende toestemming verleend voor (kort gezegd) de levering van de voormalige echtelijke woning voor het geval klager daaraan binnen een bepaalde termijn geen medewerking zou verlenen. 2.6 Op verzoek van klager heeft verweerder tegen laatstgenoemd vonnis hoger beroep ingesteld (hierna: procedure b)). 2.7 Verweerder heeft voor procedure b) op eigen naam opnieuw een toevoeging aangevraagd, die is geweigerd. Het bezwaar tegen de afwijzing is ongegrond verklaard. In het advies van 9 oktober 2019 van de Commissie voor

Bezwaar van de Raad voor Rechtsbijstand is onder meer overwogen, dat verweerder bij de aanvraag van de toevoeging een zaakcode *Verbintenissenrecht* heeft opgegeven en dat de Raad de aanvraag heeft geschaard onder de zaakcode *personen- en familierecht overige geschillen*. De Commissie heeft de keuze van de Raad voor Rechtsbijstand als juist beoordeeld. Voor deze zaakcode geldt (aldus de Commissie) dat de advocaat met de specialisatie personen- en familierecht bij de Raad ingeschreven dient te staan hetgeen bij verweerder niet het geval is. Dat er eerder (in procedure a)) wel een toevoeging is verleend is (aldus de Commissie) een kennelijke misslag en op grond van vaste jurisprudentie is de Raad niet gehouden om thans in strijd met de van toepassing zijnde regelgeving te beslissen. 2.8 Bij e-mail van 23 oktober 2019 heeft verweerder klager als volgt bericht:

“Ook in bezwaar is de toevoeging afgewezen. Let op: dat heeft niet alleen met de zgn. specialistische familierecht kennis te maken maar ook met het vermogen dat zij cash gaat ontvangen. Dit is een serieus probleem.. Ik kreeg al bijna niets betaald maar ik ga failliet als ik jou en al mijn andere klanten gratis moeten bijstaan. Wat nu?? Ik doe het even heel rustig aan omdat ik begrijp dat dit heel slecht nieuws is en jij mi niet kunt betalen.”

2.9 Verweerder heeft van mr. B een e-mail ontvangen van 17 maart 2020 waarin het volgende is opgenomen:

“Amice dank voor uw mailberichten.

Naar aanleiding van ons koffiegesprek heb ik met cliënte gesproken over de inzet van [zoon van partijen] in dit geschil. Uitgangspunt zou zijn een afkoop van de alimentatie door betaling van een bedrag ineens dan wel een verlaging van de alimentatie feitelijk omdat zij door alle schulden vanuit de echtscheiding niet in staat is financieel een eigen bestaan weer op te bouwen. Ik heb inmiddels begrepen dat ... [zoon van partijen] zij het niet van harte wel een poging wil wagen om iets te berekenen en dat aan zijn ouders voor te leggen. Ik ben benieuwd waar hij mee komt.

.....

Mijn idee is dat we nu [zoon van partijen] in het vizier moeten houden en de ruimte moeten geven tot een redelijk voorstel richting zijn ouders te komen. Uw cliënt moet hem die ruimte ook gunnen en nu geen druk op de kinderen moet leggen. Dan verliest hij de streng naar family life.”

2.10 Bij e-mail van 18 maart 2020 heeft verweerder de in de vorige alinea genoemde e-mail met het volgende commentaar aan klager gezonden:

“beste [klager]

Voila[zoon van partijen] gaat een poging wagen om een voorstel te formuleren ik zou er vriendelijk voor open staan als ik jou was”

Over de inschakeling van de zoon van partijen is vervolgens tussen klager en verweerder gecorrespondeerd. 2.11 Bij e-mail van 19 maart 2020 heeft verweerder het volgende aan klager geschreven:

“Goedemorgen [klager],

Het is in ieders belang dat we procedures voorkomen.

Ik ben jouw slaafje niet, ik denk dat jij en ik op een breuk gaan uitkomen, dan leg ik mijn werk neer. Is dat niet het beste? Ik hoor graag van je”

2.12 De behandeling van het hoger beroep in procedure b) op 11 mei 2020 heeft niet fysiek maar online per Zoom-verbinding plaatsgevonden. Tijdens deze zitting heeft verweerder rechtsbijstand verleend. In hoger beroep is het vonnis van de voorzieningenrechter van 27 mei 2019 bekrachtigd en is klager in de kosten van het hoger beroep veroordeeld. 2.13 Gedurende een bepaalde periode heeft het

kantooradres van verweerder als postadres van klager gefunctioneerd in welke periode de post van klager op het kantooradres van verweerder werd bezorgd.

3 KLACHT 3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet door: a) klager vreselijk onder druk te zetten door de zoon van klager in het geschil met zijn ex-partner te betrekken; b) klager enkele weken voor de hoger beroepszitting van 11 mei 2020 te laten weten dat hij klager niet zou bijstaan; c) een jaar eerder met klager af te spreken dat zijn kantoorgenoot, mr. V, de toevoeging zou aanvragen omdat verweerder geen familierecht in zijn portefeuille had, welke afspraak niet is nagekomen; d) in een telefoongesprek van 30 april 2020 tegen klager te zeggen: *“ik heb jou er liever niet bij, want je bent zo verbitterd en je hebt altijd commentaar”*.

4 VERWEER 4.1 Verweerder heeft tegen de hieronder genoemde klachtonderdelen onder meer het volgende verweer gevoerd. *Klachtonderdeel a)* 4.2 Verweerder ontkent klager onder druk te hebben gezet om de zoon van partijen tussen klager en zijn ex-partner te laten bemiddelen. Verweerder erkent dat hij de zoon van partijen persoonlijk heeft gevraagd om te bemiddelen. Dit verzoek vond plaats op het kantoor van klager ter gelegenheid van het ophalen van de post van klager door de zoon van partijen. De zoon van partijen heeft dit voorstel (aldus verweerder) toen niet onmiddellijk afgewezen. *Klachtonderdeel b)* 4.3 Verweerder heeft klager tijdens de zitting in hoger beroep van 11 mei 2020 bijstand verleend. *Klachtonderdeel c)* 4.4 Verweerder was verbaasd over de afwijzing van de toevoeging in procedure b). Hij zag het als verbinteniszaak nu de echtscheiding al zo lang geleden was uitgesproken en de nieuwe zaak daarmee in zijn visie geen verband meer had. Eerder was hem in deze zaak wel een toevoeging verstrekt. Nadat de toevoegingsaanvraag in procedure b) was afgewezen heeft verweerder klager erop gewezen dat het beter was een advocaat te zoeken die hem wel op basis van een toevoeging kon bijstaan. Verweerder heeft hiervoor ook zijn kantoorgenoot benaderd, die daartoe echter niet bereid was. De advocaat die klager geraadpleegd had heeft de zaak niet overgenomen. Toen bleek dat geen enkele andere advocaat bereid was klager verder te helpen heeft verweerder klager pro deo bijgestaan. *Klachtonderdeel d)* 4.5 Verweerder heeft klager altijd met respect behandeld en hem niet klachtwaardig bejegend.

5 BEOORDELING 5.1 De raad stelt voorop dat bij de beoordeling van een tegen een advocaat ingediende klacht de tuchtrechter het aan de advocaat verweten handelen of nalaten dient te toetsen aan de in artikel 46 Advocatenwet omschreven normen. Bij deze toetsing is de tuchtrechter niet gebonden aan de gedragsregels, maar die regels kunnen, gezien ook het open karakter van de wettelijke normen, daarbij wel van belang zijn. Of het niet naleven van een bepaalde gedragsregel ook tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen oplevert, hangt af van de feitelijke omstandigheden en wordt door de tuchtrechter per geval beoordeeld. Daarbij geldt dat een advocaat een bijzondere positie in de rechtsbedeling vervult. Een advocaat dient zich te onthouden van handelingen waardoor het vertrouwen in de advocatuur als zodanig wordt geschaad en dient zich te allen tijde te onthouden van een handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt. Dergelijk handelen is immers in strijd met de in artikel 46 Advocatenwet omschreven normen. (vgl. HvD 30 augustus 2019, ECLI:NL:TAHVD: 2019: 125). 5.2 Volgens vaste tuchtrechtspraak van het Hof van Discipline rust de bewijslast van de gegrondheid van de klacht op de klager. *Klachtonderdeel a)* 5.3 Tussen partijen staat vast dat verweerder persoonlijk aan de zoon van partijen heeft gevraagd om in het geschil tussen klager en zijn ex-partner te bemiddelen en dat een dergelijke poging niet is gedaan. Het contact is

en passant bij het ophalen van post op het kantoor van verweerder tot stand gekomen. Voorts heeft verweerder een e-mail van mr. B aan klager doorgestuurd waarin melding wordt gemaakt van een gezamenlijk gesprek tussen de advocaten over de mogelijkheid tot inschakeling van de zoon van partijen. Tenslotte heeft klager zich beroepen op het commentaar van verweerder bij deze e-mail waarin hij klager adviseert om mee te gaan in het plan om de zoon in te schakelen. Meer bewijsmiddelen heeft klager ter onderbouwing van zijn klacht niet naar voren gebracht. Voor de handelwijze van mr. B is verweerder niet (tuchtrechtelijk) verantwoordelijk. Slechts het handelen van verweerder is in deze tuchtzaak aan de orde.

5.4 Op grond van gedragsregel 5 dient een advocaat voor ogen te houden dat een regeling in der minne veelal de voorkeur verdient boven een proces. Gelet op de gecompliceerdheid van de zaak en de diverse procedures die al waren gevoerd is alleszins begrijpelijk dat verweerder het in het belang van zijn cliënt oordeelde en derhalve tot zijn taak rekende om de mogelijkheid van een minnelijke regeling te beproeven.

5.5 Uiteraard diende verweerder dit te doen in overleg met zijn cliënt. Wat dat betreft is het wat ongelukkig dat de eerste pogingen tot het beproeven van een schikking middels de inzet van de zoon van partijen kennelijk vooraf is gegaan aan het overleg hierover met klager. Anderzijds leert de ervaring dat dit soort initiatieven het beste van start gaan middels een eerste voorzichtig aftasten van de mogelijkheden bij de advocaat van de wederpartij in een informele sfeer die vaak in wandelgangen tot stand komt. De raad komt derhalve tot het oordeel dat verweerder - zo dit niet reeds als advocaat van hem verwacht diende te worden - in ieder geval niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld door te handelen zoals hij heeft gedaan. Zeker nu van tuchtrechtelijk verwijtbare ontoelaatbare druk zetten op klager niet is gebleken. Wat klager daartoe heeft aangevoerd is onvoldoende om een dergelijke conclusie te rechtvaardigen.

5.6 Klager heeft nog aangevoerd dat advocaten heden ten dage hun cliënten niet meer verdedigen. Dit algemene verwijt is onvoldoende specifiek om daar zelfstandige betekenis aan te hechten; daaruit blijkt niet dat verweerder niet voor klager is opgekomen. Datzelfde oordeel geldt ook voor de ter zitting door klager nog aangehaalde verwijten dat verweerder geen mentaliteit zou hebben, niet capabel zou zijn en er sprake zou zijn van leugens en misleiding. Deze algemene verwijten zijn onvoldoende onderbouwd om daar zelfstandige betekenis aan te hechten naast de vier onderscheiden klachtonderdelen.

5.7 De raad verklaart klachtonderdeel a) derhalve ongegrond. *Klachtonderdelen b) en c)*

5.8 Nu deze klachtonderdelen direct met elkaar samenhangen zal de raad deze gezamenlijk beoordelen.

5.9 Klachtonderdeel b) is door de feiten achterhaald en mist derhalve feitelijke grondslag. Uiteindelijk heeft verweerder klager wel willen bijstaan, nadat gebleken was dat er geen andere advocaat voorhanden was. Klachtonderdeel c) betreft het niet in behandeling nemen van de zaak door de kantoorgenoot van verweerder. Verweerder kon zijn kantoorgenoot daartoe niet dwingen. Verweerder heeft gedaan wat van hem verlangd kon worden namelijk zijn kantoorgenoot vragen om de zaak over te nemen. Voor het aannemen van verder gaande verplichtingen is door klager onvoldoende gesteld en aannemelijk gemaakt.

5.10 De raad verklaart de klachtonderdelen b) en c) derhalve ongegrond. *Klachtonderdeel d)*

5.11 Indien al zou vast komen te staan dat verweerder de gewraakte uitlatingen heeft gedaan dan is de raad van oordeel dat deze zijn gebleven binnen de vrijheid die verweerder bij de behartiging van de belangen van klager was gegeven. Wellicht zijn de uitlatingen niet vriendelijk, maar er was een losse sfeer tussen partijen (klager gebruikte het kantooradres van verweerder enige tijd als zijn postadres) en de uitlatingen moeten gezien worden in het kader van verweerders taak om klager goed op de zitting voor te

bereiden en hem over een goede opstelling ter zitting te instrueren.5.12 De raad verklaart klachtonderdeel d) derhalve ongegrond.

BESLISSING De raad van discipline verklaart alle klachtonderdelen ongegrond; Aldus beslist door mr. A.R. Creutzberg, voorzitter, mrs. F.B.M. van Aanhold, H.K. Scholtens, leden, bijgestaan door mr. A.M. van Rossum als griffier en uitgesproken in het openbaar op 10 januari 2022.

Griffier Voorzitter

Verzonden d.d. 10 januari 2022